

N:o 36.

Ank. till Riksd. kansli den 27 mars 1909, kl. 1,30 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 25 kap. 15 och 22 §§ strafflagen.

Genom en den 19 februari 1909 dagtecknad proposition, n:o 57, hvilken af båda kamrarna hänvisats till lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

L a g

om ändrad lydelse af 25 kap. 15 och 22 §§ strafflagen.

Häri genom förordnas, att 25 kap. 15 och 22 §§ strafflagen skola erhålla följande ändrade lydelse:

25 KAP.

15 §.

Underlåter eller försummar ämbetsman vid statens kanal- eller slussverk eller annan sådan vattenbyggnad eller järnvägsanläggning hvad honom, till förekommande af olyckshändelse, åligger att iakttaga, så att skada lätteligen ske kan; dömes till fängelse eller böter. Var vållandet synnerligen groft, må dömas till straffarbete i högst två år. Varder fängelse ådömdt, skall den felaktige, om brottet det förtjänar, tillika afsättas. Dömes den felaktige till straffarbete, varde afsatt, och må han ej vidare i dylik befattning nyttjas.

Sker sådan underlåtenhet eller försummelse uppsåtligen; varde den brottslige afsatt samt dömd till straff efter 19 kap. 11 §; och skall han tillika förklaras ovärdig att i rikets tjänst vidare nyttjas.

Bih. till Riksd. Prot. 1909. 7 Saml. 35 Häft. (N:o 36.)

22 §.

Hvad om statens ämbetsmän här stadgadt är, gälle ock om dem, som äro satte att förvalta städers, menigheters eller allmänna af Konungen stadfästade kassors, verks eller andra inrättningars eller stiftelsers angelägenheter, om de tjänstemän, som under ämbets- eller förvaltningsmyndigheterna lyda, och om andre, som förordnade äro att ämbete eller tjänsteärende förrätta.

Skall, till följd af Konungens förordnande, hvad i 19 kap. 11 och 12 §§ om statens kanal- eller slussverk eller annan sådan vattenbyggnad eller järnvägsanläggning stadgadt är, tillämpas å dylik inrättning, som af enskilda personer, menigheter eller bolag gjord är; varde ock därvid anställd person för brott af sådan beskaffenhet, som i 15 § nämnd är, straffad efter de i samma § stadgade grunder; och må den brottslige eller felaktige, om brottet uppsåtligen skett eller han därför blifvit dömd till straffarbete, ej sedermera kunna i dylik allmän befattning nyttjas.

*Utskottets
yttrande.*

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande proposition, får utskottet hänvisa till de vid densamma fogade utdrag af statsrådsprotokollet.

Utskottet, som icke funnit något att erinra mot förevarande lagförslag, får alltså hemställa,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 26 mars 1909.

På lagutskottets vägnar:

ERNST TRYGGER.

Särskildt yttrande af herr *Lindhagen*:

»Helst skulle jag af flera skäl velat hufvudsakligen ansluta mig till det mildare åskådningssätt, som gjort sig gällande i det af Kungl. Maj:t till högsta domstolen remitterade förslaget. I hvarje fall synes mig det nu föreliggande förslaget gått för långt i sak och vara juridiskt-tekniskt sedt angripbart i fråga om hvad det innehåller beträffande afsättning såsom straffpåföljd».